

GreytNews 19 - stichting Greyhounds Rescue Holland - 17 december 2009.

Inleiding.

Het jaar is bijna voorbij. Voor heel veel mensen zal 2009 zeker niet de boeken in gaan als een mooi jaar... het was een jaar met vele dieptepunten en tegenslagen. Dan klinkt het wellicht wat vreemd en voelt het ook wat 'dubbel' als wij nu zeggen dat we als stichting terug kunnen kijken op een zeer geslaagd jaar. In alle geledingen van de stichting is er hard en creatief gewerkt aan allerlei verdere verbeteringen, hetgeen niet zonder resultaat is gebleven! Resultaat dat neerslaat waar het moet: in Spanje, in de shelters, bij de hondjes. In de vorm van extra (financiële) ondersteuning, meer hondjes en meer shelters, maar ook in een beter welzijn van de hondjes in Spanje door het verstrekken van specifieke hulpgoederen zoals medische apparatuur. Maar het is en blijft dubbel; een veeg teken dat er nog zo veel te doen is ... ook 2009 was een slecht jaar voor de Galgo. Pas wanneer wij kunnen melden dat er niets verbeterd is, er geen shelter meer te vinden is in Spanje die ons nodig heeft, geen Galgo meer behoeft te worden gered, ja dan pas hebben wij ons doel bereikt. Tot aan dat moment, dat helaas nog wel even zal duren, hebben wij de steun van een ieder nodig, maar we weten, dat we op u kunnen rekenen en we zijn u daar zeer erkentelijk voor. Prettige feestdagen!

De Kerstwandeling.

Herhaalde oproep: Op **zondag 20 december** vindt de traditionele Kerstwandeling plaats in Kootwijk op de Veluwe. Vanaf 11.00 uur verzamelen we in restaurant 't Hilletje en de wandeling start dan om ca. 12.00 uur. Ook Sjakie2 zal hier weer aanwezig zijn dus alle hulpgoederen, maar met name medicijnen en voedsel, zijn van harte welkom! Voor meer details kunt u terecht op onze [website](#).

Pleeghond Hipi zoekt haar eigen familie!

Snapt u het? Ik snap er helemaal niks van. Alweer een hele tijd geleden, ik weet niet eens meer hoe lang al, werd ik in Spanje gered door vreselijk lieve mensen. Ze namen me mee en zeiden allemaal lieve woordjes tegen me. En ook kreeg ik een heleboel aaien over mijn bolletje. Een beetje eng was dat wel want ik wist echt niet wat me overkwam. Maar ik snapte al heel snel dat ze me echt geen kwaad gingen doen en daarvan werd ik best een beetje boel blij. Ik had honger als een paard en ik was zo ontzettend mager dat ik gewoon op dieet moest. Maar dan wel het lekkerste dieet dat er bestaat. Eentje om van aan te komen!! Nou, daar had ik geen moeite mee. Ik lust alles en was heel blij dat mijn buikje eindelijk gevuld werd. Ik was zo gewend aan het rammelen van mijn maag dat het heel erg genieten was. En wat kon ik heerlijk slapen met mijn volle maag!

Ik zou een nieuw thuis krijgen in Nederland. Spannend hoor. En jawel. Dat gebeurde! Althans.. ik kwam bij hele lieve mensen in Hoofddorp terecht, mijn pleegouders, waar ik mocht wonen tot nieuwe mensen zich zouden melden waar ik eindelijk echt en voor altijd zou mogen wonen. Ik heb het daar hartstikke naar mijn zin, samen met mijn vriendje, een Berner Sennen van 12 jaar, mijn vriendinnetje.. een hele mooie gestroomde galga teef, en niet te vergeten de vier katten, 3 fretten en de papegaai! Met de Galga teef speel ik elke morgen samen met de knuffels. De katten bekijk ik niet zo want ik heb al eens een haal op mijn neus gehad.. Au! Daar ben ik wel een beetje van geschrokken dus ik loop nu liever om ze heen. Verder is mijn hobby lekker slapen, en eten dat doe ik nog steeds het liefst. Spelen met een tennisbal vind ik trouwens ook heel leuk. O ja, ik ga ook mee naar de paarden want die hebben mijn pleegouders ook. Toen ik hier pas was vond ik het wel een beetje spannend allemaal, toen deed ik alles ook heel voorzichtig. Maar nu niet meer hoor, ik vind nu alles leuk!

Alleen.. Ik klaag niet hoor. Ik heb het echt heel goed bij hen. Maar ik ben daar nu alweer meer dan 5 maanden. En nog altijd mag ik bij niemand komen wonen. Daar word ik toch wel weer een klein beetje verdrietig van. Dus als u nou zegt van, die Hipi, die zien wij wel zitten! Dan hoop ik dat ik bij u mag komen. En dat ik dan nooit meer weg hoef. Wat zou dat fijn zijn! Ik ga hartstikke braaf zijn hoor, echt waar!

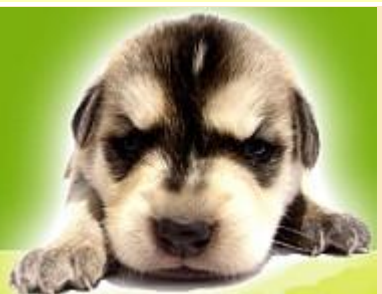

Poot van mij,
Hipi

Belangrijk nieuws voor alle donateurs!

Net als vorig jaar vragen we u ook nu om uw jaardonatie voor het jaar 2010 tijdig over te maken op banknummer 68.38.66.079. De gelijktijdige verwerking van alle donaties voorafgaande aan het nieuwe jaar is bij andere stichtingen en verenigingen (lidmaatschap) ook gebruikelijk en scheelt een heleboel werk. Vanaf € 17,50 ontvangt u bovendien regelmatig onze (digitale) nieuwsbrief "GreytNews" en bent u van harte welkom op activiteiten die wij organiseren, zoals bijv. wandelingen. Als u vragen of opmerkingen heeft over de jaardonatie kunt u contact opnemen met Mieke Kerkhoven.

Internetpublicatie.

Vorige maand verscheen er, met dank aan Carmen Epskamp, een publicatie over het doen en laten van onze stichting op het internet. Het is alweer even geleden maar we willen u er graag nog attent op maken. Het artikel bestaat uit een aantal gerichte vragen variërend van de doelstelling van GRH, de verdeling van taken tot bijv. ook onze werkwijzen. Een en ander is helder beantwoord door Carmen. Wilt u het gehele artikel er nog eens op na lezen, kijk dan snel op uwhondenkat.nl !

Vuurwerk angst.

Met het oudjaar in zicht zien sommige baasjes het vuurwerk weer met gemengde gevoelens tegemoet. Vuurwerkangst is geen ziekte, het is niet met een pilletje te verhelpen, maar er zijn verschillende middelen die de stress draaglijk kunnen maken voor u en uw huisdier. Naast slaapmiddelen zoals vetranquil of diazepam zijn er gelukkig ook veiligere en diervriendelijkere oplossingen tegen stress bij uw honden rond de jaarwisseling. Wij zetten een aantal, op korte termijn werkende, middelen even voor u op een rijtje op onze Website.

Uit de adoptiehoek.

In de vorige GreytNews mochten wij u aankondigen dat eind oktober de 100^e hond van 2009 zou aankomen. Nu, na een feestelijke ontvangst op Zestienhoven van nummer 100 en 101 hadden wij echt het idee dat het wel rustiger zou worden in de adoptiehoek. Het jachtseizoen was (en is nog steeds) in volle gang, de galgueros hebben hun Galgo's 'nodig' voor de jacht en ieder jaar zien we dan ook aan het einde van het jaar een dip in het aanbod van Galgo's uit Spanje en daarmee ook in het aantal adopties, waarna het weer aantrekt tegen het einde van en vooral ná het jachtseizoen. Het tegendeel is waar gebleken ... alleen al in november zijn er 15 honden naar Nederland/België gevlogen en in december verwachten we er zeker nog een tiental! Meer dan 25 hondjes in de laatste twee maanden van dit jaar, een unicum.

Ondanks een lager aanbod vanuit Spanje zijn er tóch meer adopties dan ooit tevoren, dat betekent dat er steeds meer mensen onze stichting weten te vinden. En dat is de verdienste van ons allemaal; u die ons vaak al zo lang trouw steunt waardoor wij onze activiteiten steeds verder kunnen uitbreiden, alle passagiers die ons voorzien van vluchten om de hondjes op te halen, de pleeggezinnen die geheel belangeloos hun huis openstellen voor de opvang van een noodgeval en natuurlijk onze vrijwilligers in Spanje, Nederland en België die er zich met hart en ziel voor inzetten!

Een dikke pluim en onze hartelijke dank!

Transport lege benches naar Spanje.

Met genoeg kunnen we u melden dat we sinds eind oktober een prima oplossing hebben voor het transport van onze lege benches naar Spanje.

Zoals u weet wordt iedere hond vanuit Spanje naar Nederland of België vervoerd in een bench. De lege benches slaan we op en sturen die dan op gezette tijden terug naar Spanje met een transporteur die "toch in de buurt" moet zijn en daarom bereid is de benches voor een zacht prijsje mee te nemen. Om in Spanje altijd over voldoende benches te beschikken om de hondjes naar ons toe te sturen, hebben we laatst een 15 tal extra benches aangeschaft. Maar ondanks die uitbreiding dreigden we recent weer zonder benches in Spanje te komen zitten. En dat mag nooit gebeuren, want dan zouden de adopties wel eens stil kunnen vallen.

Dit probleem werd enerzijds veroorzaakt door de malaise in de transportbranche waardoor onze transporteur minder vaak in de buurt komt van onze shelters en anderzijds het sterk toegenomen aantal adopties. Bij elkaar betekende dat hoge stapels lege benches hier en een snel slinkende voorraad in Spanje.

Edoch wanneer de nood het hoogst is, is de redding nabij.

Onze shelter in Ayamonte komt regelmatig met een busje honden vanuit Spanje naar Duitsland brengen en zoekt dan steevast naar een lading (hulpgoederen) voor de terugweg naar Spanje. U begrijpt het al, op de terugweg worden nu (ondermeer) onze lege benches meegenomen! Dit is reeds voor de eerste maal gebeurd in oktober en

gisteren reed Ayamonte voor de 2-de maal. Een perfecte samenwerking die heeft geleid tot een pure win-win situatie.

Viva Ayamonte !

Voor en ná - Dakota (door Familie Veldhoen).

Bij binnenkomst in de shelter was speelse Dakota pas een jaar oud en kende ze niets dan een leven aan een korte ketting met weinig voedsel en haast geen water. Gelukkig schoten mensen haar te hulp en kon ze uit haar situatie worden gehaald. Inmiddels woont Dakota alweer ruim 2 maanden bij haar nieuwe familie die ons het volgende schreef:

Voor ons gevoel lijkt het of ze hier al veel langer is want ze voelt zich helemaal thuis.

Dakota is een ontzettende lieverd, met wat ontdeugende streken.

Zo zal ze altijd proberen de deur uit te glippen, en als we vergeten eten weg te zetten van het aanrecht dan is dat natuurlijk ook verdwenen, gelukkig laat ze hierbij dan ook geen kruimels achter ;-)

Ze vindt het heerlijk om los te lopen, wij gaan hiervoor naar afgezette gebieden.

Want bij ons in de buurt duikt ze meteen het bos in en zien we haar voorlopig niet, ze komt wel altijd terug, maar wij hebben haar natuurlijk graag in het zicht.

Onze meiden zijn ook gek op haar en andersom ook, Dakota heeft het liefst het hele gezin compleet.

Wij vonden de wandeling in Noordwijk erg leuk! Daar was Dakota per ongeluk ontsnapt, maar ze bleef gewoon in de buurt, dus we wisten meteen dat we haar gerust los konden laten. Het was een geweldig gevoel dat ze ons al zo vertrouwde.

Het was erg leuk zoveel Galgo's bij elkaar te zien! We proberen er 20 december weer bij te zijn.

We kunnen haar ook makkelijk alleen laten, ze is dan heel rustig en sloopt ook niks.

Alleen de poes vindt Dakota niet lief, die woont voorlopig boven, we hopen dat ze elkaar ooit nog eens gaan tolereren.

We zijn echt heel erg blij met Dakota! Ze hoort echt bij ons!

Vrijwilliger aan het woord: Maryan Jager.

Mijn naam is Maryan Jager en ik werk al weer iets langer dan een jaar voor de stichting. Sinds mijn jeugd ben ik al zeer geïnteresseerd in honden, hun gedrag, fysiek, de herkomst van de vele rassen die er zijn. Alles wat met honden te maken heeft wekt mijn interesse en ik heb mij altijd omringd met honden in alle soorten en maten, maar vooral de windhonden en de terriërs hebben mijn hart gestolen. Vandaar dat ik mij als vrijwilliger heb aangemeld in de hoop om wat te kunnen betekenen voor deze geweldige nobele windhonden die het absoluut niet verdienen om op zo'n gruwelijke manier behandeld te worden. Ik zit in het nazorgteam en ik probeer de adoptanten, als dat nodig is, met raad en daad bij te staan puttend uit mijn verleden als dierenartsassistente, en mijn werkervaringen die ik heb opgedaan bij kennels en pensions. Verder vang ik zo nu en dan pleeghonden op en omdat er soms een tekort aan pleegadressen bestaat hoop ik in de toekomst mijn capaciteit als opvang uit te gaan breiden, zodat we de honden in acute nood nog beter kunnen helpen.

[Adres wijzigen / Uitschrijven](#)
Powered by [YourMailingListProvider](#)